

Dostępność pokarmu

Dostępność dzikich ssaków kopytnych (głównie saren) bezpośrednio wpływa na efektywność zdobywania pokarmu, a więc na przeżywalność młodych, jak i dorosłych osobników.

Duże zagrożenie dla rysia w Polsce stanowi więc nieprawidłowe zarządzanie dzikimi ssakami kopytnymi. W Puszczy Białowieskiej zbyt intensywne odstrzały saren i jeleni w latach 1992-1996 (w ramach ogólnopolskiej redukcji pogłowia jeleniowatych) spowodowały niemal pięciokrotny spadek zagęszczeń sarny (z ok. 5 do 1 os./km²), co wywołało gwałtowne obniżenie sukcesu rozrodczego rysia, a w konsekwencji spadek liczebności ich populacji o ok. 40%. Pomimo prawnego obowiązku w Polsce nie prowadzi się oceny oddziaływania na środowisko dla planów łowieckich, nawet jeśli dotyczą one zarządzania bazą pokarmową gatunku na obszarach Natura 2000. Powszechnie wiadomo także, że planowanie łowieckie oparte jest na nieprawidłowych szacunkach liczebności dzikich ssaków kopytnych.